

GLASNIK

reformacije

Broj 2, 2011.

PROPOVIJED

Božja ljubav

ZDRAVLJE

Bijela smrt - 2 dio

MISLI MLADIH

Prava Ljubav

GLASNIK *reformacije*

U OVOM BROJU DONOSI...

PRAVA LJUBAV

4

Ljubav je vječna, kao i sam Bog. Ona također predstavlja dragocjeni Božji dar čovjeku.

BOŽJA LJUBAV

8

„Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božja nazovemo i budemo...” 1. Ivanova 3:1

IZVJEŠTAJI

11

Koncert kršćanske glazbe u Puli, ljetni duhovni sabor i krštenje, misionarska škola, 21. Generalna konferencija

KUTAK ZA DJECU

19

Isus naš primjer

BIJELA SMRT

20

Dnevno unosimo tri do pet puta više soli nego što nam je potrebno.

MISLI MLADIH

24

„I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.“ (Filipljanjima 4:7)

GLASNIK reformacije

Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LIX
Broj 2

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Aleksandar Spasovski

Grafička priprema i dizajn:
Daniel Poropat

U GLASNIKU REFORMACIJE izlaze članci biblijsko-religioznog, moralno-poučnog i zdravstvenog sadržaja te izvještaji o misionarskoj djelatnosti naše crkve širom svijeta.

Rukopise, prijedloge, priloge i eventualne promjene adresa šalžite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10000 Zagreb
Tel/faks: (01) 36 34 067
e-mail: info@rpsd.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske, Kl. ozn. 612-10/93-01-161, Ur. broj: 532-03-1/7-93-01, od 23. veljače 1993., Glasnik Reformacije ne podliježe plaćanju osnovnog poreza na promet.

4

20

Glavna tema ovoga glasnika je ljubav. Kako definirati i objasniti nešto dublje od najdubljih bezdana morskih dubina, nešto tako široko da prelazi granice našeg poznatog svijeta, i visoko da seže u najudaljenije kutke svemira. Tema koja će biti inspiracija anđelima i spašenima kroz vječna vremena. Otkuda dolazi i kamo ide. Solomun u svojoj mudrosti govori: „Tri su stvari, koje mi se čine čudnovate, i četvrta, koje ne razumijem: ‘ Put orla k nebu, put zmije preko hridine, put lađe posred mora, put čovjeka djevojci. ‘“ (Mudre Izreke 30:18-19)

Ljubav ili njen nedostatak je ono što može oplemeniti ili uništiti život supružnika. Ono što će nas razlikovati, u ova posljednja vremena, od ovoga svijeta je ljubav koju ćemo pokazivati jedni prema drugima. Činimo tako da se za naš život može reći : „Doista, taj velik narod mudar je i razuman narod.“ (4. Moj. 4:6)

Kako to činiti? Ljubeći Gospoda i izvršavajući Njegov zakon. Sve nam govori da se nalazimo na samom kraju ljudske povijesti. Jedan od znakova je nedostatak ljubavi i samilosti koji ljudi pokazuju jedni prema drugima. Trudite se da ispunite volju Božju šireći bratsku ljubav kroz dobra djela i utješne riječi, čineći dobro svakome kako do vas stoji.

„Milost Gospodina Isusa Krista sa svima!“ (Otkr. 22:21)

Aleksandar Spasovski

D. Sureshkumar

Prava ljubav

Ljubav je vječna, kao i sam Bog. Ona također predstavlja dragocjeni Božji dar čovjeku. Ta se riječ u svijetu vrlo često koristi, ali isto tako često i zloupotrebljava. U istraživanju značenja ove riječi pogledao sam njenu definiciju u raznim izvorima: U grčkom jeziku koriste se brojni prefiksi i sufiksi za jednu riječ da bi ona dobila svoje mjesto u rečenici, a i koristi se znatno preciznija terminologija nego u današnjim jezicima. S obzirom na predmet o kome govorimo, mi osnovnu riječ "ljubav" koristimo u različitim, dok bi Grci, na primjer, koristili najmanje četiri riječi. Stoga, prije nego li prijedemo na samu našu temu,

proanalizirajmo četiri osnovne riječi koje oni upotrebljavaju za pojam ljubavi.

Što sve znači izraz ljubav?

Eros je ljubav između muškarca i žene, a obuhvaća čežnju, traženje i želju. Eros predstavlja romantično raspoloženje ili "stanje zaljubljenosti".

Sturgos je rodbinska ljubav, osobito između roditelja i djece. Takvu ljubav i životinje iskazuju prema svom potomstvu. To je ljubav koja proističe iz obveze.

Philia znači prijateljstvo. Od glagola phileo nastala je imenica Filadelfija "bratska ljubav" ili "bratska dobrota". Eros stvara

ljubavnike, a phileo prijatelje. Eros spaja ljude licem k licu dok ih philia povezuje rame uz rame. Agape je imenica koja nastaje od glagola agapao, a znači "voljeti nekoga, biti pun blagonaklonosti prema njemu, davati mu prvenstvo u svemu i željeti mu sve najbolje." Također znači i "cijeniti ga iskreno te visoko uvažavati." Agape je intelektualna opredijeljenost za nešto ili za nekoga motivirana promišljenim izborom. To nije određeno nekim emocionalnim granicama. To je dobrovoljna i osobita naklonost. To je vrsta ljubavi koja se ne iskazuje samo osjećajima, već i djelima. To je nešto što vi činite. "Ako me ljubite", kaže Krist, "držite zapo-

vijedi moje!" Ivan 14: 15. Agape je nepobjedivo čovjekoljublje, nesalomiva dobronamjernost. To je spremnost žrtvovanja i za one koji to nisu zaslužili (Rimljanima 5:610). To je "božanska ljubav".

Definicija ljubavi današnjim jezikom

Pokušajmo definirati ljubav uobičajenim mjerilima našeg vremena. Prema Harperovom Biblijskom rječniku ljubav je davanje samoga sebe. Ona ne predstavlja odgovor na nešto. Nije proizvod okolnosti ili određene situacije. Webster definira ljubav na mnogo načina, ovisno od konteksta te dragocjene riječi. "Ljubav" se može definirati kao:

1. Snažan osjećaj naklonosti prema nekome koji proizlazi iz rodbinske povezanosti, sličnosti ili osobnih veza; privlačnost zasnovana na čulnoj želji, obožavanju, dobročinstvu ili uobičajenim interesima.
2. Topla privlačnost, entuzijazam ili potpuna predanost.
3. Predmet naklonosti, predanosti ili divljenja.
4. Nesebičan, odan i dobrotvoran interes za dobrobit drugih. To znači da ovakve emocije ne trebaju proizlaziti iz želje za zadbivanjem ljubavi ili nekom koristi. Ljubav je ovdje definirana kao nešto što činimo za dobrobit drugih ne očekujući nagradu.

Različite vrste ljubavi

Ljubav se javlja u različitim oblicima i vidovima. Ljubav između supružnika razlikuje se od

ljubavi prema članovima obitelji. Ljubav prema ljudima razlikuje se od ljubavi prema Bogu. Ljubav prema materijalnim dobrima, kao što su kompjutori, automobili ili kuće, razlikuje se od naše ljubavi prema prijateljima i članovima obitelji. Ljubav je suštinski element u našoj egzistenciji od samog rođenja. Prolazeći kroz različite životne etape, iskusili smo različite potrebe i težili za različitim oblicima ljubavi. Novorođenče traži njegu, dijete odgovarajuću suosjećajnost, rano djetinjstvo traži prijateljstvo, mladenačko doba prijateljstvo sa suprotnim spolom, a zrelo doba traži bračnog druga. Nikada ne možemo prerasti potrebu za bilo kojim od spomenutih oblika ljubavi, osobito u obiteljskom krugu. Prava ljubav se ne ograničava samo na ono što mi od nje možemo dobiti već i što možemo dati.

Prava ljubav

Ljubav koju nam Bog daje ne zasniva se na našoj želji da nešto primimo već na nepokolebljivoj predanosti. To je prava ljubav. Mnoge u današnjem društvu možete čuti kako kažu: "Da, ja sam u braku, ali ne više i u ljubavi". To nije ljubav, jer ljubav se ne mijenja. Ako je prava ljubav postojala prije vjenčanja, nije ju moguće u braku jednostavno potrošiti,

Karakteristike ljubavi

Ljubav je suštinski i najveći Božji dar u životu. Ona potiskuje u stranu oholost i zahtjeve, ne očekujući za uzvrat ništa drugo osim ljubavi. Ljubav smatra da je, davanje i dijeljenje s drugima

nešto najveće i jedino čemu se treba radovati. Ljubav je bezuvjetna, nekoristoljubiva i nesebična. Nije tvrdoglava, vlastoljubiva i ne nameće svoje mišljenje. Ljubav je oličenje poštenja i čestitosti; nikada se ne raduje zlu već samo onome što je pravo i dobro. Ljubav rada prijateljstvo, blagonaklonost, neprolaznu posvećenost, odanost, obazrivost, ljubaznost i strpljivost. Ona ne pamti uvrede i zlo već rado prašta, razumije druge i vjeruje im. Uvijek je spremna na davanje, bodrenje i pomoć. Ljubav je nepristrana, spontana i bez ikakvih predrasuda. Sve snosi, svemu se nada i sve trpi. Prava ljubav nikad ne prestaje. Ljubav više cijeni i uvažava druge preuzimajući za njih sve veće i sve teže odgovornosti. Ona uvažava i poštuje njihove osjećaje, ideje i njihovu osobnost. Ima razumijevanja za njihove namjere, svojstva i emocije. Ljubav uvijek suosjeća s drugima i razumije ih. Ona je božanskog podrijetla i svoje najuzvišenije podvige može ostvariti samo u životu pravih kršćana. Ljubav nije neki trenutni doživljaj. Ona je trajno iskustvo u kojem kršćanin mora rasti napredovati. Ne postoji ljubav na prvi pogled. Između njega i nje može postojati privlačnost koja kada se bolje upoznaju može prerasti u ljubav, ali to ipak traži određeno vrijeme. Oni možda ne prepoznaju prijelaz od privlačnosti do ljubavi, no prvobitna privlačnost nikako ne može biti ljubav. Ljubav je isuviše velika, duboka i sveobuhvatna da bi nastala za trenutak. Da biste nekoga zaista zavoljeli s ciljem sklapanja bračne zajednice, morate ga dobro upoznati. Iako u vezi s ljubavlju ima mnogo

emocija, ljubav nije emocija. "Ljubav je dragocjeni dar koji primamo od Krista. Čista i sveta privlačnost nije trenutni osjećaj, već određeno načelo." Poruka mladima, str. 435. (orig.). "Prava ljubav je uzvišeno i sveto načelo, ona se po svojoj prirodi potpuno razlikuje od one ljubavi koja je probuđena samo nekim poticajem ili nagonom i koja naglo iščezava čim naiđe na ozbiljnije kušnje." Temelji sretnog doma, str. 50. (orig.).

Trenutna ljubav?

Ljubav nije nešto što možete došapnuti nekoj osobi s kojom ste se sreli za neko kratko vrijeme. Čovjek, koji ženi koju ne pozna dobro, kaže: "Volim te", rukovodi se veoma sebičnim pobudama; on tu ženu želi iskoristiti samo za osobno zadovoljavanje. On je lažac. To nije prava ljubav, već samo obmana. Značenje riječi ljubav ljudi danas najčešće zamjenjuju osjećajima i taj veliki blagoslov koji nam Je Bog darovao pretvaraju u prokletstvo. Svijet je pun slabica koji ne žele napornim radom i znanjem zarađivati svakodnevni kruh, već traže lak i udoban život. Mnogi se nisu spremni suočiti s teškoćama, protivljenjima i progonstvom. Prava ljubav upravo sve to zahtijeva j spremna je platiti punu cijenu. Abraham je volio svog sina, ali je Boga volio još više što ga je navelo na poslušnost Bogu. I zbog svoje poslušnosti bio je izabran za rodonačelnika Onomu preko koga je cijeli svijet primio veliki blagoslov (1. Mojsijeva 12:3; 22:18; Galaćani 3:8,16). Kao što je već spomenuto, Krist kaže: "Ako me ljubite, držite

zapovijedi moje!" Ivan 14:15. Ovo je djelatnost koja nema ništa zajedničko s prolaznim osjećajima ili emocijama. Došavši zatražiti savjet, jedan mladić mi je rekao: "Zaljubljen samu osobitu djevojku." Upitao sam ga: "Kako znaš da si zaljubljen?" On je rekao: "Zato što kad sam u njenoj prisutnosti srce mi radi kao motor pod punim gasom, krvni tlak raste, puls se naglo ubrzava i nisam u stanju misliti." Rekao sam mu: "Ti nisi zaljubljen. Bolestan si. Trebaš se liječiti." To nije bila ljubav, već samo kratkotrajan osjećaj. Ako se nađete u situaciji ovog mladića primijetiti ćete da kad osjećaji splasnu, zaista nema više nikakve ljubavi. Takav oblik "ljubavi" je samo emocionalna reakcija i predstavlja zdravstveni problem. Nikada se ne trebamo rukovoditi samo emocijama jer su promjenjive i prolazne. Mnogi danas uviđaju da se ljubav svodi na kategorije čulnosti požude, egocentričnosti i izopačenih sklonosti. Mladići idu s djevojkama samo zbog čulnih požuda, dok ih uopće ne vole. Oni ne znaju što je prava ljubav. Njihov interes nije pružiti pažnju već ju uzeti sebi. Takva veza se, prije ili kasnije, neizbježno pretvara u gorčinu.

Ljubav ili zaludnost?

Ljubav nije slijepa za načelo, dužnost ili odgovornost. Ona ne traži ustupanje individualnosti i vlastite osobnosti pod dominaciju nekog drugog. Prije stupanja u pravu ljubavnu vezu mora se raščistiti s konfužnim pokušajem poistovjećivanja prave ljubavi sa zaludenošću. Prosta zaludnost često se naziva

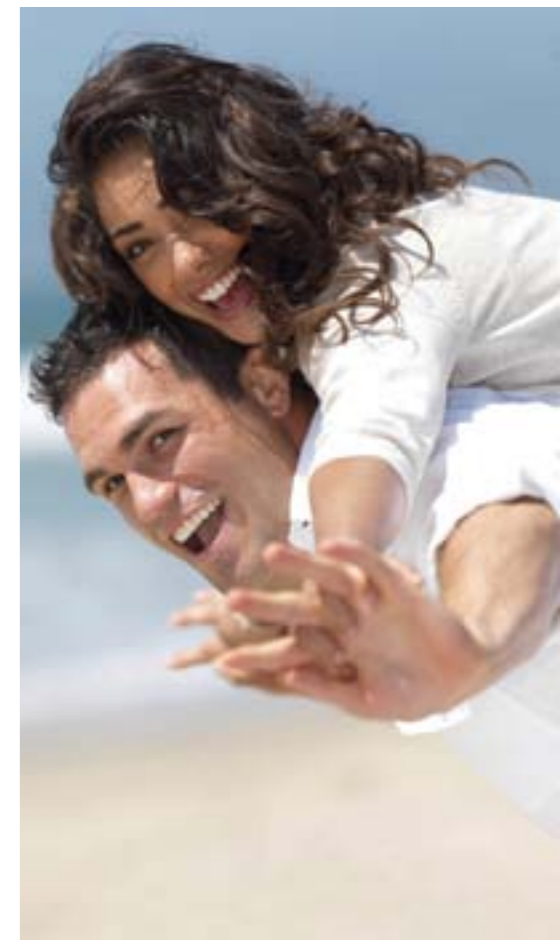
"zaljubljenomu" ili "mladenačkom ljubavi". O zasljepljenosti takve vrste često se govori kao o "romantičnoj ljubavi". Biološki interes je duboki biološki nagon koji traži neki erotičan izražaj. Prava ljubav postoji kada su nježni i duboki osjećaji prema drugoj osobi uravnoteženi razumom i dubokim poštovanjem. Romantična zaludnost je veoma opasna zato što se mladi lako zalude aktivirajući svoje snažne osjećaje i biološke porive. Romantični osjećaji predstavljaju lažnu ili neiskrenu "ljubav". Ako ste zasljepljeni, vaše emocije su pod nabojem opterećenosti. U pravoj ljubavi, emocije su pod vlašću razuma. Međutim, ljudi su veoma skloni zamjenjivanju stvarne ljubavi s romantičnom ludom zaljubljenošću zato što se

oboje nekontroliranim osjećajima vežu jedno za drugo. Prepoznavanje lude zaljubljenosti Dijagnoza lude zaljubljenosti može se utvrditi po sljedećim simptomima: 1. U zaludnosti glavni cilj da bi bio s drugom osobom najčešće je tjelesne prirode. Najveći naponi usmjereni su na ono što možeš odmah zapaziti vidjeti, čuti, omirisati, okusiti ili dodirnuti. Brak zasnovan na takvoj privlačnosti neće se dugo održati. 2. Čimbenika koji te na taj način privlače relativno je malo. Očekivani osmijeh! Lijep pogled ili umilno lice! Divan izgled kose! Razgovor uz prijatan osmijeh ili neku vedru šalu! 3. Obično takva veza započinje brzo. O "ljubavi na prvi pogled" nema više spomena. Završava brzo istim načinom kao što je i započela.

4. Interesi para jednog prema drugome vrlo su kolebljivi. U početku si siguran kako si pronašao pravu osobu za bračnu zajednicu, a onda se u to pojavljuju sumnje i u nedoumici se pitaš: nije li možda drugoj strani trebalo ostaviti više vremena kako bi provjerila svoje osjećaje. 5. Takvi osjećaji djeluju smeteno i posve destruktivno na tvoj osobni život. Luda zaljubljenost čini te nedjelotvornim i degradira tvoje realne sposobnosti. Zaludnost je ne odgovorna i ne razmišlja o budućim posljedicama trenutnih postupaka. 6. Živiš u "svijetu samo za dvoje" svom osobnom i svijetu osobe za koju misliš da te voli. Sklon si zapostavljanju obitelji i poklanjaš vrlo malo ili čak nikakvu pažnju svojim stvarnim prijateljima. Često se oglašuješ o svoje prijatelje, roditelje, učitelje, a zanemaruješ i svoje poslovne obveze. "Romantična ljubav" obuzima te do te mjere da sve drugo smatraš manje važnim. "Dvoje se upoznaju; oboje su zaludeni međusobnom za ljubljenošću i ne misle više ni na što drugo. Um je zasljepljen, rasuđivanju više nema mjesta. Oni ne prihvaćaju ničiji savjet, nikakav nadzor, već nastoje činiti što im se sviđa bez obzira na posljedice. Zaludnost koja ih je zahvatila slična je epidemiji ili nekoj zaraznoj bolesti koju ništa ne može zaustaviti." Temelji sretnog doma, str. 71. (orig.). 7. Luda zaljubljenost potpuno zasljepljuje tvoje oči za nedostatke osobe u koju si zaljubljen i koju naprosto obožavaš. Ne dopuštaš da ti se bilo što negativno kaže o predmetu tvoje zaljubljenosti. Ne prihvaćaš opomene

onih koji ti pokušavaju pomoći. Ako slijepo braniš svog izabranika ili izabranicu tvrdeći da nema nikakvog nedostatka ni pogreške, to je znak da si zaludjen. 8. Vas dvoje možda imate velike probleme i prepreke — različitu vjeru, nadu, vrijednosti, obiteljsko i kulturno nasljeđe. Signali koji upozoravaju na opasnost, mnogobrojni su! No vi se ipak na sve to ne obazirete. Jednostavno ne osjećate potrebu za razmišljanjem što sve stavljate na kocku takvim stupanjem u brak. Očekujete da će sve to na neki način izaći na dobro.

(nastavlja se)

Božja ljubav

Ellen G. White

Članak je prvi put objavljen u časopisu "Znaci vremena", 18. i 25. prosinca 1889. godine

"Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božja nazovemo i budemo; zato svijet ne pozna nas, jer Njega ne pozna."

Za ljudsku moć shvaćanja Božja je ljubav prema palom čovjeku jednostavno neshvatljiva. Da bi je opisao apostol nije mogao pronaći prave riječi već je pozvao svijet da vidi "kakvu nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božja nazovemo i budemo." Ljubav vječnog Boga prema Njegovom buntovnom narodu najveličanstvenija je tema za koju svemir zna, i koja će se kroz beskrajna vremena vječnosti stalno obnavljati.

Žarko bih željela da svi, koliko je to god moguće, shvatimo Božju ljubav. Nemojmo skretati s ove teme jer je u njoj sadržana Božja tajna - plan spasenja. Mi možemo napregnuti sve snage svog uma, pa ipak nećemo biti u stanju shvatiti u potpunosti svu visinu i dubinu Božje ljubavi; ljudski um nije toliko pronicljiv da bi mogao razumjeti njen pravi značaj. Uspirkos tome, naša je prednost da steknemo potpuniju i jasniju predstavu o planu spasenja. Ne smijemo se zadovoljiti samo površnom spoznajom ovog divnog plana, već bismo trebali težiti tome da ga spoznamo u svoj njegovoj veličini kako bismo, koliko je to moguće, mogli razumjeti Božju ljubav.

Naša je velika prednost da rastemo u milosti i poznanju istine. Trebali

bismo se truditi da u Božjem djelu budemo sve bolje i bolje upućeni. Sotonin je plan da pažnju ljudi što više zaokupi ovozemnim interesima, kako bi izgubili svaku želju da razmišljaju o čudesnoj Božjoj ljubavi.

Kad su naši praroditelji prestupili sveti Božji zakon, Gospod je obećao da će ženino sjeme stati zmiji na glavu, a zmija će ženino sjeme ujedati u petu. Ali njoj nikada nije bila dana tolika moć da se domogne glave. Da se Krist, Spasitelj svijeta, sjeme na koje su se odnosila obećanja nije pojavio, čovječanstvo bi bilo zauvijek izgubljeno. Svi oni koji su u Njega vjerovali, budili su u sotonu neopisiv gnjev jer je on smatrao da na čovjeka, kao na svoje vlasništvo, polaže puno pravo. U svakoj pruženoj prilici sotona je koristio mogućnost da bi optuživao Božji narod. On je bio taj koji ih je mučio i tjerao u smrt; međutim, oni su umirući postajali pobjednici. Pokazivali su nepokolebljivu vjeru, jaču i od samog sotone. Sotona je tijelo mogao mučiti i ubiti, ali nije mogao dosegnuti život koji je bio skriven s Kristom u Bogu. On ih je mogao zatvoriti među tamničke zidove, ali nije mogao svezati njihov duh. Živa je vjera povezivala Božji narod s Onim koji je jedini posjedovao besmrtnost. Iza trenutačne tame oni su mogli vidjeti slavu koja će

biti otkrivena prigodom Kristovog dolaska.

Jedan u nizu onih koji su propatili i stradali za Božje djelo bio je i apostol Pavao. Gonjen od grada do grada, često puta je bio u opasnosti, u zatvorima, bičevan, u okovima, gladan, u golotinji i u strahu, ali iza trenutačnih patnji on je uspio sagledati kasniju slavu te je izjavio: "Jer mislim da stradanja našeg vremena nisu ništa prema slavi koja će nam se javiti." Ovo je Božji cilj za Njegovu djecu. On želi da mi razmotrimo i razmislimo o bogatoj nagradi koja nas čeka u jednom novom, neprolaznom svijetu, kako bismo mogli cijeliti prednosti koje ona sa sobom nosi, a koje je zahvaljujući upravo planu spasenja jedino moguće ostvariti.

Krist je došao na ovaj svijet da bi nas radi postao žrtva. On je došao da bi nam otkrio prave dragulje istine i da bi nas uputio na drugačiji temelj - temelj istine. Iz Božje riznice On iznosi stare i nove stvari kako bismo mi bili u mogućnosti sastaviti sve karike u velikom planu spasenja. Preko žrtvenih simbola židovskog zakona dovedeni smo do Krista, Božjeg Janjeta koje je na sebe uzelo grijehe svijeta. Kada je Krist došao na ovaj svijet pred očima cijelog svemira otpočela je Njegova zemaljska borba s neprijateljem Boga i čovjeka. Ali zašto je bilo

neophodno otpočinjati ovaj sukob pred očima

ostalnih nepalih svijetova? - Zato što je sotona nekada bio uzvišeni anđeo, a kada je pao, u pobuni protiv Božje vladavine pridružili su mu se mnogi anđeli. On je na razum anđela djelovao isto onako kako danas djeluje na razum ljudi. Pretvarajući se da je vjeran Božjem zakonu, on je s druge strane tvrdio da se pod vlašću istog ne nalaze anđeli. Svojim utjecajem usadivao je ideje, pobunu, neprijateljstvo i mržnju prema Božjem zakonu po kome su se do tada nebeski anđeli upravljali.

Onim istim idejama kojima je prevario anđele, on je prouzrokovao i pad čovjeka, stoga se u svijetu, u kome je on namjeravao usaditi načela pobune, vodila bitka kako bi svi mogli vidjeti pravu prirodu grijeha i ishod neposlušnosti velikom Božjem moralnom mjerilu. Pripisujući Mu vlastite osobine, on je Boga predstavljao u pogrešnom svjetlu. Krist je došao da bi svijetu pokazao pravi Božji karakter. On je dokazao da Bog nije strogi sudac koji jedva čeka da bi osudio čovjeka, i koji uživa u njegovom kažnjavanju zbog učinjenih grijeha.

Gospod je svoj karakter opisao Mojsiju na gori. "A Gospod siđe u oblaku, i stade ondje s njim, i povika po imenu: Gospod. Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrdem i istinom, koji čuva milost tisućama, prašta bezakonja, nepravde i grijehe, koji ne pravda krivoga..."

Ovako je Gospod opisao svoj karakter. Sotona je od Kristovog rođenja pa sve do Njegove smrti bio obuzet neprijateljstvom prema

Božjem Sinu i željom da Ga uništi zato što je Isus došao da bi pokazao blagost, milost i ljubav svoga Oca. Preko zlog kralja Heroda on je pokušao provesti u djelo svoju namjeru, ali Gospod je osujetio đavolski naum i sačuvao život malog djeteta.

Kristov je život više puta bio u opasnosti. Mnogo puta, nakon što su ljudi s Njegovih usana čuli božanske riječi i prigodom liječenja bolesnih i širenja blagoslova na okolinu vidjeli izražavanje Njegove moći, pokušali su Mu oduzeti život. On je mrzio grijeh. Njegov čist, besprijekoran život predstavljao je ukor za sotonu i razuzdani narod; jer Krist nije zgriješio, niti se je na Njegovim ustima našla krivnja. Budući daje židovska nacija bila ispunjena sumnjom i predrasudama, to ju je navelo da mrzi Božjeg Sina. Njihovo vlastito nevjerstvo svrstalo ih je na neprijateljevu stranu, stavivši ih pod kontrolu đavola.

Tijekom svoje misije Krist je bio gonjen od grada do grada. Na tragu su mu stalno bili svećenici i poglavari. Pogrešno su predstavljali karakter Njegove misije. On je došao svojim, ali Ga oni nisu primili. Anđeli su pomno pratili svaki detalj Njegove borbe. Uočili su pravi duh i karakter neprijateljevih postupaka. Zaprepašteni su gledali na sotonina lukavstva uperena protiv Božjeg Sina. Uvidjeli su da je onaj koji je po moći i slavi bio odmah do Krista pao tako nisko da utječe na ljude da od grada do grada Krista u stopu progone. Kad se Krist našao u Getsemanskom vrtu, neprijatelj je svom snagom mučio Njegovu dušu. Čak i Njegovi učenici nisu u času kušnje s Njim bdjeli. Preko molitve koja je dolazila s Njegovih

blijedih i drhtavih usana oni su shvatili smrtnu borbu u kojoj se Krist nalazi, ali su ipak, dopustivši da ih svlada san, ostavili svog napaćenog Gospoda da se sam bori sa silama tame.

Tajanstvena je čaša u Getsemanskom vrtu podrhtavala u Njegovoj ruci. Hoće li On ispiti njen gorki sadržaj i spasiti izgubljeni svijet, ili će odustavši od borbe ostaviti čovječanstvo da propadne? Sudbina palog ljudskog roda nalazila se na vagi. Ako odluči ispiti čašu patnji, On tada mora biti spreman izložiti se porugama, jadu i grijesima čovječanstva. Molio se: "Oče moj! Ako je moguće da me mimoide čaša ova, ali opet ne kako ja hoću, nego kako ti." Svojim je učenicima rekao: "Žalosna je duša moja do smrti."

Patnja koja se na Njemu tako jasno ogledala skoro Mu je ugasila život. Kapi krvi kvasile su Mu čelo rosivši zemlju Getsemanskog vrta. "Bijaše nagrđen u licu mimo svakoga čovjeka, i u stasu mimo sinove čovječje." Kad se već smrtno onesvijestio, do božanskog je Patnika došao jedan anđeo, ponudivši Mu čašu utjehe kako bi Ga ojačao za sukob koji je pred Njim bio. Pridigavši se, Spasitelj svijeta je potražio svoje učenike i po treći put ih našao kako spavaju. Samilosno ih je pogledao, a Njegove riječi: "Jednako spavate i počivate; evo se približi čas, i Sin čovječji predaje se u ruke grešnika", trgle su ih iz sna.

I dok su ove riječi još uvijek lebdjele na Njegovim usnama, začuli su se koraci gomile koja Ga je tražila. Na njenom je čelu bio Juda, a na od njega sasvim bliskoj udaljenosti tiskala se krvoločna svjetina. Čim su se Njegovi neprijatelji približili, Isus

se okrenuo svojim učenicima i rekao: "Ustanite da idemo, evo se približi izdajnik moj." Kad je stupio pred svog izdajnika. Spasiteljevo se držanje odlikovalo božanskom uzvišenošću; na Njemu se nije primjećivao nikakav trag preživljene smrtne borbe. Podnosio je muke predavši se krvoločnoj gomili koja Ga je vukla od jedne sudnice do druge, lako je Izaija zapisao: "Jer nam se rodi dijete, sin nam se daje, kojemu je vlast na ramenu, i ime će mu biti: divni, savjetnik, Bog silni, knez mirni", On je ipak bio ponižavan, izrugivan, pljuvan, bičevan i mučen. Da li je On bio nevin? - Da; ali nevinost nije mogla vjerne spasiti od progona kada je zlo zavladao razumom njihovih mučitelja. Isus je naš uzor. On nam je ostavio primjer i mi bismo trebali ići Njegovim stopama. Mnogi će proći kroz slične situacije kroz koje je Isus prolazio. Nakon što Mu je suđeno, izveden je pred narod gdje je Pilat izjavio: "Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu". Međutim, na Pilotove je riječi masa uzviknula: "Raspni ga, raspni ga." "A kad vidje Pilat da ništa ne pomaže, nego još veća buna biva, uze vodu, te umi ruke pred narodom govoreći: ja nisam kriv u krvi ovog pravednika: vi ćete vidjeti. I odgovarajući sav narod reče: krv njegova na nas i na djecu našu." Krist je bio Božji Sin, jednak s Ocem, a ipak je bio optužen, zlo-stavljan, bičevan i na kraju raspet. Mnogo je onih koji misle da Otac nije sudjelovao u patnjama svoga Sina; ali oni se varaju. Otac je patio zajedno sa svojim Sinom. Dok je Sin visio na križu Golgote, križ je obavila tama gusta kao smrtni pokrov. Cijela je priroda sudjelov-

ala sa svojim umirućim Tvorcem. Čuli su se zvući natprirodne grmljavine, osjetio se i snažni potres, ali ljudska su srca toliko bila okorjela da su se u tim trenucima, u podnožju križa na kome je visio Iskupitelj svijeta, svađali oko Njegove dolame. Izgledalo je da su im srca u potpunosti pod kontrolom sila tame. Anđeli su zaprepašteni i s tugom gledali na ove prizore. Budući daje bio čovjekov Zamjenik i Jamac, na Njemu je ležala krivnja cijelog čovječanstva; da bi mogao otkupiti one koji su prestupili zakon, rizikovao je da i sam postane prijestupnikom. Krivnja svih Adamovih potomaka pritiskivala je Njegovu dušu, a Božji gnjev i Njegovo negodovanje zbog grijeha, srce Božjeg Sina ispunjavali su užasom. U tom trenutku najvećih muka Spasitelju je bilo uskraćeno da gleda Očev lik, i to je Njegovom srcu zadavalo takvu bol koju čovjek nikada neće potpuno shvatiti. Grijeh, tako mrzak Njegovoj duši, toliko Ga je opterećivao, da je uzdisao pod njegovom težinom. Očajnička smrtna bol Božjeg Sina bila je mnogo jača od fizičke boli koju je osjećao. Takvu smrtnu bol nije iskusio nitko ni prije niti poslije Njega. Nebeske su vojske zaklonile svoja lica od ovog strahovitog prizora. One su čule Njegov očajnički vapaj: "Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio?" Gledali su kako božanski Patnik umire pod teretom ljudskih grijeha. Krist je bio položen u grob. Ležao je u njegovoj tmini i hladnoći, okusivši smrt zbog svakoga od nas. Međutim, On nije dugo ostao u neprijateljevoj vlasti. Moćni je anđeo došao s neba i odgurnuo

kamen koji je zatvarao grobnicu, a od straha pred njim, stražari koji su čuvali grob popadaše .kao mrtvi. Krist je izašao iz groba kao moćni Pobjednik, oslobađajući pri tom mnoštvo zarobljenika iz tamnice smrti. Rimski su vojnici pohitali da ispričaju nadležnima što se dogodilo, a ovi su ih podmitili da posvjedoče kako su Kristovi učenici tijekom noći ukrali Njegovo tijelo. Kada su žene koje su slijedile Krista došle do grobnice, anđeo im je rekao: "Ne bojte se vi; jer znam da Isusa rassetoga tražite. Nije ovdje; jer ustade kao što je kazao. Hodite da vidite mjesto gdje je ležao Gospod. Pa idite brže te kažite učenicima Njegovim da je ustao iz mrtvih. I gle, On će pred vama otići u Galileju; tamo ćete Ga vidjeti. eto, ja vam kazah." Naš je Spasitelj uskrsnuo, uznio se na nebo i vječno živi da bi nas mogao zastupati. Vjerom u Njegove zasluge možemo se nadati da ćemo postati sudionici u slavi, počastima i besmrtnosti. "Jer će sam Gospod sa zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i sa zvukom trube Božje sići s neba, i najprije će uskrsnuti umrli u Kristu. Zatim ćemo mi živiti, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodom."

"Jer sam uvjeren, da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sila, Ni visina, ni dubina, ni drugo kakvo stvorenje ne može nas rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem."

Rimljanima 8:38, 39.

Glasnik reformacije broj 2, 2011.

Koncert kršćanske glazbe u Puli

17. srpnja 2011. godine se u dvorani sveučilišta Jurja Dobrila u Puli održao večernji koncert kršćanske glazbe kojeg su organizirale sestre Andrea Vončina i Sabina Poropat uz suradnju nekoliko mladih iz Hrvatske i Srbije.

Tema koncerta je glasila: Emanuel: Ime nad svakim imenom. Cilj koncerta je bio približiti slušateljima Kristov život od Njegovog rođenja do smrti te usmjeriti pogled vjere na Njegov ponovni dolazak u slavi i konačno izbavljenje svih spašenih.

Nekoliko dana prije koncerta petero mladih je počelo s dijeljenjem pozivnica u Puli. Bilo je podijeljeno približno 5 000 pozivnica. Nakon što se vokalni sastav Sion okupio u punom broju započele su i vježbe pjesama.

U program su uvrštene neke od pjesama iz standardnog repertoara sastava Sion te instrumentalni dueti, tria te vokalno-instrumentalne točke. Djeca su također otpjevali dvije pjesme. Cijeli program je vodio brat Ozren, koji je izlagao

neke Biblijske istine povežavši ih s temom i pjesmama koncerta.

Za goste su bili pripremljeni i pokloni: stihovi ispisani na karticama ukrašenima jednostavnim motivima mora. Njih je podijelilo dvoje djece pred kraj programa. Posljednja pjesma koncerta je bila „On je svet“.

Odaziv na koncertu je bio dobar. Slušateljima se glazba svidjela. Većina gostiju je bila prisutna na prošlim zdravstvenim predavanjima te su neki od njih nakon koncerta ostali s nama razgovarati.

Izvođači koncerta su bili zadovoljni izvedbom, odazivom i svečanom atmosferom. Ovo novo iskustvo u Puli otvorilo je ideje za sličan projekt u drugim gradovima.

Zahvalni smo Gospodinu na mogućnosti rada za Njega. Hvala Mu što nam pomaže da surađujemo skladno Njemu na slavu donoseći riječi nade i utjehe drugima. Amen

Elena Ružička

„A svemu se kraj približi“ 1.Pet. 4,7.

Ljetni duhovni sabor i krštenje

Ljetni duhovni sabor i ove je godine održan u Lipiku, od 29. – 31. srpnja 2011. Misao vodilja sabora „A svemu se kraj približi“ 1.Pet. 4,7. naglašavala je stvarnost koju već toliko dugo doživljavamo da nam je postala skoro neupadljiva. Glavni govornik br. Neville Brittain, propovjednik iz Australije u subotu je iznio nadahnutu propovijed s istim naslovom navodeći sve znakove koji na upadljiv način svjedoče kako se biblijska proročanstva o kraju doista ispunjavaju. Počevši od velikih suša koje pogađaju cijele države izazivajući požare ili veliku glad, do poplava koje zahvaćaju dobar dio kontinenta a koje mnogi s pravom nazivaju biblijske jer podsjećaju na potop. Ukazao je i na drastične promjene u društvu koje vode degradaciji morala te opću nesigurnost u gospodarstvu kao obilježje globalizacije. Biblija je to sve predvidjela kao sigurne znakove završetka povijesti zemlje na kojoj vlada grijeh i smrt. Bog koji vodi i upravlja poviješću učini će kraj takvoj vladavini, ukloniti grijeh zauvijek te uspostaviti novu, obnovljenu zemlju. Ozbiljan poziv na marljivo proučavanje Svetog pisma, kao duhovnu pripremu za završne događaje, upućen je svakom pojedincu.

Popodnevno bogoslužje protkano pjesmama, izvještajima i iskustvima s raznih strana svijeta plijenilo je pažnju naročito djece i mlađih. Posebno poučno bilo je izlaganje br. Jonatana Žica iz Kanade koji je na zanimljiv način rasvijetlio pojavu u društvu blagostanja, redovito ‘zanovijetanje’ i nezadovoljstvo. Ispričao je slučaj svoga kolege s posla koji je dobio veliki zgoditak na lotu ali je odmah pronašao ‘mane’. Nije bio siguran kako koristiti novac, da li da prestane raditi ili ne, te još desetina dilema koje su se pretočila u tromjesečno zanovijetanje i nezadovoljstvo da bi nakon četiri mjeseca upavši u depresiju završio u bolnici. Ovaj živi primjer na drastičan način otkriva izazove s kojima se suočavaju i vjernici koji u materijalističkom društvu i sami ponekad toliko teže za materijalnim vrijednostima da izgube iz vida vječne vrijednosti pa postaju ‘kronično’ nezadovoljni skoro nesvjesni kako im materijalno postaje zamka koja odnosi duhovni mir.

Njena odluka da u svom životu slijedi primjer Isusa Krista, dirnula je sve prisutne

Nedjelja je bila je u znaku krštenja Helen Poznić, mlade djevojke iz Kanade. Ona se željela krstiti u zemlji svojih predaka. Želja joj se ispunila na ovom ljetnom saboru pa je uz svoju obitelj i rođake za svjedoke imala i mnoštvo vjernika. Nakon predavanja o značaju krštenja, br. Ozrena Buriše, u kojem je jasno naznačio kako je čin krštenja javni čin koji ustvari potvrđuje unutarnju odluku o novom životu, životu u savezu s Bogom, obavljen je ispit i davanje zavjeta pred vidljivim i nevidljivim svjedocima. Helenino svečano obećanje vjernosti Bogu i Njegovim zapovijedima, njena odluka da u svom životu slijedi primjer Isusa Krista, dirnula je sve prisutne, a mnogima su se u očima zacaklile i suze radosnice. Sam obred krštenja obavljen je u prirodnom, šumovitom ambijentu Kovačevca gdje se već par godina obavljaju biblijska krštenja. Lagani žubor potoka i pjev ptica ubrzo su nadglasali radosni hvalospjevi mladih, dodatno ukrašavajući mirne zelene brežuljke koji su ‘spremno’ odjekivali. Najsvečaniji trenutak, uranjanje u vodu, što simbolizira ukapanje ‘starog čovjeka u vodeni grob’, praćen je s posebnom pažnjom. Za mladu Helen to je bio nezaboravan doživljaj, ali i za mnoge koji su već kršteni jer ih podsjeća na njihovo iskustvo i zavjet Bogu koji su svečano dali. Neka Bog blagoslovi dobru odluku mlade sestre Helen i bude uz nju na njenom životnom putu.

A.M.

BIBLIJSKA ŠKOLA SVJETIONIK

Drugi seminar Biblijske škole Svjetionik

Sara Radić, najmlađi polaznik

U Osijeku se od 1. do 11. kolovoza 2011. godine održao drugi seminar biblijske škole "Svjetionik". Seminar je privukao šest novih polaznika među kojima i iz Njemačke, Makedonije i Srbije, a dobili smo i novog najmlađeg polaznika. Svi učenici, po dvoje u školskim klupama prvih pet dana slušali su predmet Povijest i teologija Adventističkog i Reformnog pokreta koji je predavao brat N. Brittain iz Australije. William Miller, James i Ellen White, Uriah Smith, J. Himes te pioniri reformnog pokreta samo su neka od najčešće spominjanih imena o čijim sve zaslugama i utjecaju na povijest crkve smo slušali i naravno odgovarali na ispitu. Br. Brittain se trudio iz pouzdanih izvora i osobnog iskustva predočiti činjenice o povijesti Adventističke crkve, razlozima i načinu nastanka Reformnog pokreta i mnogo drugih događaja vezanih uz život crkve. Nakon upoznavanja s novijom poviješću, brat Vojo Lukić iz Kanade, drugi predavač, vodio nas je u drugom dijelu seminara 6000 godina unazad pa i više u izučavanju predmeta pod nazivom Povijest i teologija starozavjetnih spisa. Pokraj brojnih tumačenja, definicija i podjela učili smo sustave prema kojima sami možemo proučavati Božju Riječ. Učili smo što je ona značila za ljude koji su ju pisali, za one kojima je bila

upućena i kako ju primijeniti na nas danas. Imali smo priliku dobiti odgovore na brojna pitanja, učvrstiti svoja vjerovanja ali i prenijeti dio atmosfere na druge. Pred kraj škole organiziran je mali koncert kršćanske glazbe kojim smo željeli proslaviti Boga i glazbom prenijeti evanđelje drugima. Kao i u svakoj ozbiljnoj školi na kraju seminara polagali su se ispiti. Kod br. Brittaina ispit je bio usmeni dok je br. Lukić priredio ispit na čija pitanja se odgovaralo pismeno. Večer uoči ispita a i prije toga slobodno vrijeme pa i ono određeno za odmor koristilo se za učenje i dopunjavanje bilježnica što je urodilo vrlo dobrim prolaznim ocjenama na ispitima. Nadam se da će to znanje koje smo dobili svima biti od koristi, a vi koji niste bili s nama možete kupiti DVD na kome su visokokvalitetnom kamerom snimljena sva predavanja. Sljedeći seminar će se održati ove zime od 25. prosinca 2011. do 6. siječnja 2012. i ako ste zainteresirani za dolazak možete se prijaviti e-mailom na adresu svjetionik@rpsd.hr (na ovu e-mail adresu možete se javiti i u vezi DVD-a). Dolazak će vam se sigurno isplatiti jer osim zanimljivih predavanja i stjecanja novih znanja imat ćete priliku doživjeti ugodnu atmosferu zajedništva i druženja.

Boris Bosanac

Glasnik reformacije broj 2, 2011.

Abigail Siclovan

Glasnik - Zašto te privukla vijest o organizaciji Biblijske škole u Hrvatskoj?

Najvažniji razlog bila je duboka želja da pohađam misionarsku školu. Od djetinjstva sam tome težila ali sve do sada nisam vidjela mogućnost da se ta želja i ispuni. Budući da sam čula o školi, željela sam slijediti Božji poziv i vidjela kako je otvarao vrata za to (On mi je to između ostalog omogućio na taj način da mi je pomogao na vrijeme završiti studij, no to je iskustvo za sebe!). Razlog je bio i taj da sam u svemu tome vidjela priliku da napokon naučim jezik mojih prijatelja u minhenskoj

crkvi (da ga makar razumijem)
Glasnik - Kako si se snalazila za vrijeme sastanka budući da Hrvatski nije tvoj prvi jezik?

Imala sam na raspolaganju originalna predavanja u Powerpointu na engleskom tako da sam istovremeno mogla pratiti nastavu i na svom laptopu na engleskom. Osim toga, moj materinji jezik je poljski a imala sam i rječnik pri ruci. Tako sam sveukupno razumjela otprilike 80%, kasnije čak više od 90%. Ono što nisam mogla razumjeti pitala sam za vrijeme pauze ili nakon nastave svoje školske kolege koji govore engleski ili njemački a koji su nama dvoma koji dolazimo iz Njemačke rado pomagali i objašnjavali potrebno.
Glasnik - Kako bi opisala radnu atmosferu na seminaru?

Radna atmosfera bila je vrlo ugodna – posve drugačija od one u „normalnim“ školama. Svi za jednog, jedan za sve. Često se moglo jasno osjetiti djelovanje Božjeg

Duha... to je bilo posebno iskustvo koje je meni mnogo značilo.
Glasnik - Zašto misliš da je Biblijska škola važna za vjernike crkve?

Postoje stvari koje čovjeku često puta dugo nisu jasne i koje unatoč čitanju Svetog pisma, istraživanju i molitvi čovjek još uvijek ne razumije. Bog može ovakvu jednu školu - ako je ona osnovana na temelju Njegovih načela i ako je joj je sama Njegova riječ temelj – primijeniti kao oruđe kroz koje će razjasniti ta pitanja. Tek onda kad čovjek srcem i razumom prihvati istinu, u stanju je zaista uvjerljivo i s uspjehom prenositi tu istinu drugima i na taj način mnoge dovesti Isusu.

Glasnik - Planiraš li nastaviti školu do kraja?

Ako mi Božja milost dozvoli i ako savladam jezičnu barijeru, želim to učiniti.

21. Generalna konferencija

Reformnog pokreta adventista sedmoga dana

Dvadesetprva Generalna konferencija RPASD-a održala se ove godine u Porumbacu, mjestu udaljenom oko 32 kilometra od grada Sibiu u središnjoj Rumunjskoj. Naša rumunjska braća su prije nekoliko godina kupila zemlju na području Porumbacua, koja je bogata raslinjem, vodom i šumom. Nakon kupnje zemlje i izvršenih priprema započeli su s izgradnjom obiteljsko-rekreacijskog centra. Uz Božju i ljudsku pomoć radovi su se približili kraju te je ovaj centar bio otvoren i posvećen 22. kolovoza. Prije njega se u gradu Sibiu održala duhovna konferencija (18.-21. kolovoza) u Sibiu u sportskoj dvorani Transilvania. Nakon posvećenja su braća delegati ostala u Porumbacu na delegatskoj konferenciji koja je trajala sve do 13. rujna.

Internacionalni duhovni sabor u Sibiu

Grad Sibiu bio je domaćin ovogodišnje duhovne konferencije u sklopu 21. Generalne konferencije. Tema konferencije bila je: „On dolazi.” Prema izračunima sveukupni broj posjetitelja prešao je tri tisuće. Bili su prisutni gosti iz gotovo svih zemalja gdje je naša zajednica prisutna.

Program konferencije:

Konferenciju je otvorio u četvrtak poslijepodne brat Sureshkumar iz Amerike. Njegova glavna misao se temeljila na stihovima iz Djela Apostolskih, vezanih uz događaj prilikom Kristovog uznesenja u nebo, kad su anđeli potvrdili Kristove riječi da će Krist doći ponovno, te o nalogu danom učenicima. Nakon njega je brat Neville Brittain iz Australije održao propovijed na temu: „Nada svih vjekova”. Njegova propovijed se nadovezala na prijašnju. Nakon ove propovijedi uslijedio je izvještaj iz Europe, kojeg je prezentirao br. Barbu iz Rumunjske. Idućeg dana, u petak, jutarnju službu vodio je brat David Žic iz Amerike. Tema predavanja je bila „Tajna molitva – Snaga uspjeha”. Zatim je uslijedio izvještaj iz regije Centralne Amerike, kojeg je prezentirao brat E. Lainez iz Hondurasa a zatim izvještaj iz Azijske regije, kojeg je prezentirao brat D. S. Doss iz Indije. Nakon toga je sve do večeri bilo ostavljeno vrijeme za pripreme za subotu. Dvije večernje propovijedi nosile su naziv „Pred vratima” (brat E. Tenorio iz Kanade) te „Čisteći čist narod” (brat P. Laušević iz Amerike). Sub-

otnju školu su vodila braća Rolly Dumaguit (Belize) i P. Chapman (Australia). Zatim je uslijedila propovijed brata D. Sureshkumara (Amerika) „Ključni tekst Pisma”. Poslijepodne je bio glazbeni program te nakon toga izvještaj iz Afrike, gdje je bio prezentiran projekt u Burundiu (zdravstveno-evangelistički rad povremene klinike u sklopu crkve). Ovo je prezentirao brat David Žic. U večernjim trenucima prije završetka subote bio je održan duhovni koncert a zatim je brat B. Jakšić iz Australije održao propovijed pod nazivom: „Određeno vrijeme”. U nedjelju, idućeg jutra, bila je predstavljena zdravstvena poruka „Liječenje za vječnost” (brat D. Ivanov) te izvještaj iz sanatorija u Breazi (brat V. Raileanu iz Rumunjske). Nakon toga su slijedili izvještaji iz regija Južne Amerike (brat M. S. Silva iz Brazila), Euroazije (S. Karvatski iz Ukrajine), Sjeverne Amerike (brat L. Tuduroiu iz Amerike) te Pacifičke regije i Australije. Zatim je slijedila propovijed brata A. C. Sasa iz Australije: „Moj Gospodin kasni”. Nakon toga je propovijed „Gledajući na blaženu nadu” propovijedao brat D. P. Silva iz

Amerike). Konferenciju je zatvorio brat D. Sureshkumar.

Za djecu je prilikom konferencije bio organiziran program na drugom mjestu (iza pozornice) kojeg su sa svojim voditeljicama prezentirali u subotu poslijepodne. Između propovijedi i izvještaja bilo je glazbenih točaka iz raznih zemalja (grupnih i solo izvedbi). Rumunjska braća su imali nekoliko zborova, od kojih je najveći bio sastavljen od mnogo mladih. Bio je organiziran i internacionalni zbor, pod vodstvom brata V. Popovića iz Portugala u kojem su sudjelovali prvenstveno mladi iz raznih dijelova svijeta. Pjesma koju su pjevali nosi naziv: „Svet, Svet, Svet”.

Hrana je bila organizirana u tri obroka po danu, u blizini bloka učeničkih domova u jednoj sali. Mnogo je gostiju bilo smješteno u objektima (učenički domovi, hoteli...) blizu dvorane, najviše ca. 15 minuta hoda, dok su neki bili smješteni malo dalje, koristeći prijevoz vozilima. Prijevod propovijedi je bio organiziran prema grupama u dvorani. Dvorana je bila hiperakustična, te je to dovelo do problema u razumijevanju govornika. Ali unatoč tome, srž glavnih poruka se mogao razumjeti.

Teme propovijedi

Tema sabora: „On dolazi” obuhvaća mnogo aspekata koje vjernik, koji vjeruje u Kristov ponovni skoriji dolazak, treba znati. Pozornost nam je bila skrenuta na stvarnost o blizini Njegovog dolaska. Ta činjenica i naša nada treba biti uvijek živa u nama, kao što je to bila u vrijeme patrijaraha, apostola i vjernika svih vijekova (Tit 2:11-14). S tom nadom trebamo se približavati tom događaju.

Da bismo sreli Isusa moramo biti spremni. U toj pripremi izuzetno je važna molitva, posebice tajna molitva. Velika je potreba za čistom savješću usred velike konfuzije koja vlada u svijetu, kako bismo razlikovali duhovne stvari od svjetskih i s tim u skladu i djelovali.

I u sklopu zdravstvenih poruka naglasak je bio stavljen na potrebu za vječnim zdravljem, a ono obuhvaća i duh i dušu i tijelo.

Proučavali smo o znakovima vremena, kao ispunjenjima proročanstava danih za naše vrijeme. Ovi ispunjeni događaji su niz potvrda o skorom Kristovom dolasku. „Kad vidite da se sve ovo zbiva, znajte da je blizu”. Neke propovijedi su se dotakle drastičnog moralnog opadanja posebice u zapadnom svijetu kao današnjem svjetskom uzoru ponašanja i demokracije. Tijekom konferencije je često bilo postavljeno pitanje: „Zašto Gospodin Isus još nije došao?” Jedan odgovor je: Evanđelje treba biti propovijedano po cijelom svijetu: Trostruka anđeoska vijest, vječno evanđelje, poruka: Krist naša pravda. Ali to evanđelje treba navijestiti narod koji je zaista spreman susresti Boga svoga. Narod svet. Zato na ovo pitanje postoji i drugi odgovor: Isus još nije došao zato što Njegov narod nije spreman. Taj narod smo ti i ja. Krist čeka s neizrecivom čežnjom da se Njegov karakter otkriva u Njegovim sljedbenicima. Kad se to dogodi, On će doći i potvrditi ih kao svoje uzevši ih sa sobom.

Svaki vjernik je s konferencije mogao izaći s pitanjima za sebe osobno: Vjerujem li da je Isusov ponovni dolazak pred vratima?

Jesam li spreman susresti Ga? Jesam li učvršćen u vjeri u Boga i Njegovu Istinu? Jesam li izvršio sve što sam mogao da bih pomogao drugima da se spase i time ubrzao Njegov dolazak? I najbuhvatnije pitanje: Otkriva li se Kristov karakter ljudima kroz moj svakidašnji život? Jesam li jedno s Kristom u mislima i radnjama? Neka svako ovo pitanje uz mnogobrojna ohrabrenja koja nalazimo u Njegovoj Riječi pokrene srca vjernika u potrazi za odgovorom i podigne njihov pogled na „Začetnika i Završitelja vjere, Isusa Krista”, kako bi „djelo u nama započeto” – „Isus u vama, nada slave” – bilo završeno. Tada će uistinu doći kraj. „AMEN! Dođi Gospodine Isuse!”

Elena Ružička

Porumbacu de Sus

je malo beznačajno selo na obroncima brda centralne Rumunjske. Još beznačajnije vam se učini kad nakon nekoliko minuta vožnje napustite mjesto i asfaltna cesta se pretvori u običan put koji vas vodi sve dalje u pustu nenaseljenu sredinu, reklo bi se – nikamo. S obje strane promakne još po koja vikendica, oaze odmora građana obližnjeg Sibiu, jednog od najinteresantnijih gradova Rumunjske. A nakon toga – ništa više?

Ako potražite to mjesto na Google kartama naći ćete oznaku „Campus AZS – MR“. I to je ono što ovu neznatnu točku poput toliko drugih na svijetu čini posebnom i značajnom, barem za pripadnike crkve RPASD. S vaše desne strane pojavit će se most preko potoka koji teče pokraj ceste. Most je malo povišen, no iza njega se nazire veliko zemljište koje se prostire sve do šume i na njemu građevina takvog oblika i veličine da sigurno ne biste pomislili da se nalazi u privatnom posjedu nekog bogatog građanina Sibiu. Da, stigli ste u „Kampus centar“ crkve Reformnog Pokreta ASD koji je 22.8.2011. službeno i svečano otvoren, posvećen i predan svojoj višestrukoj namjeni.

Naš susret počeo je oko 11 sati pod vedrim nebom. Zbog velikog broja posjetitelja i lijepog vremena podijum za govornike, klupe i ozvučenje postavljeni su vani na zelenoj površini koje tamo ima više nego dovoljno.

I govornika je bilo dovoljno s obzirom na to da je tu sljedećeg dana započinjalo 21. zasjedanje Generalne konferencije te su svi njezini dužnosnici kao i delegati iz raznih zemalja bili prisutni. Nakon otvaranja i pozdrava riječ su dobila vodeća braća rumunjske unije, prije svega brat Bufta, predsjednik. Oni su između ostalog opisali put nastanka kampusa od vremena kad se pojavila ideja za tako nešto, izbora i kupnje zemljišta, radova na samom objektu sve do uređivanja okoline koje još nije sasvim dovršeno, ali se vidi značajan napredak u odnosu na stanje od prije dvije godine kad su neki od nas imali priliku prvi put posjetiti Porumbacu. Zatim su dužnosnici GK-a održali kratke govore, brat D. Sureshkumar kao predsjednik, braća D.P. Silva i P. Laušević kao potpredsjednici i još neki drugi. Svi oni su izrazili zahvalnost Bogu i pouzdanje u njegovo vodstvo i providenje koje je pomoglo i realizaciju ovog projekta uz čestitke svima onima koji su na bilo koji način sudjelovali u radovima i najljepše želje za budućnost pri korištenju kampusa. Riječ je dobio i jedan gost – govornik, a to je bio gradonačelnik mjesta Porumbacu de Sus koji je crkvi i njenim članovima poželio dobrodošlicu i izrazio nadu u dobre obostrane odnose u budućnosti.

Drugi dio programa bio je posvećen polaznicima misionarske škole te su im ovom prilikom uručene diplome. Neki od polaznika obratili su se prisutnima

s nekoliko riječi prisjećajući se školskih dana, svojih predavača i ostalog osoblja koje se brinulo o njima s blagim prizvukom nostalgije u glasu. Predavači sa svoje strane oprostili su se od svojih učenika s još nekoliko korisnih savjeta u nadi da će ostati u sjećanju i pružiti pomoć u pravo vrijeme.

Slijedio je ručak, a zatim se pristupilo obredu krštenja. Zavrjet s Bogom sklopila je 31 osoba od kojih su dvije ili tri bile starije a sve ostalo mladi. Jedan od dva potoka koji čine granice terena kampusa branom je proširen i produbljen tako da je stvoreno pogodno mjesto za tu svrhu. U obredu krštenja sudjelovalo je šest propovjednika.

Na kampus se spustila noć koja će opet uzmaknuti pred novim danom i tako vrijeme počinje teći i na ovom novosagrađenom mjestu za razne vrste susreta. Naravno da se u prvom redu mislilo na mlade koji će ovdje svakako biti privučeni ljepotom okolnih brda pa će bora-vak ovdje osim duhovnog karaktera susreta pružiti i mogućnost rekreacije, aktivnosti korisnih za tjelesno zdravlje ili jednostavno odmora od svakodnevnice u miru i povučenosti. Isto tako predviđeni su sastanci namijenjeni djeci, obiteljski seminari i konačno opći sabori. Tko god postane radoznao naći će priliku da posjeti ovo u mnogočemu jedinstveno mjesto koje je i nas sve toga dana tako gostoljubivo primilo.

Vojislav Šarčević

Isus naš primjer

Krist nije pretrpio neuspjeh niti je bio obeshrabren, pa Njegovi sljedbenici trebaju pokazati istu ustrajnu vjeru. Oni trebaju živjeti kao što je On živio i raditi kao što je On radio, jer oni ovisе o Njemu kao velikom Predstojniku. Moraju posjedovati hrabrost, snagu i ustrajnost. Premda očite nemogućnosti priječe njihov put, Njegovom milošću moraju ići naprijed. Umjesto da se žale na poteškoće, pozvani su ih svladati. Ne trebaju ni zbog čega očajavati, a trebaju se nadati svemu. Zlatnim lancem svoje neusporedive ljubavi Krist ih je povezo s Božjim prijestoljem. Njegova je namjera da imaju najviši utjecaj u svemiru koji proistječe iz izvora svake sile. Oni trebaju imati silu da se odupru zlu, silu koju neće svladati ni zemlja, ni smrt, ni pakao, silu koja će ih pripremiti da pobijede kao što je i Krist pobijedio. Kristova je namjera da se u Njegovoj crkvi na Zemlji pokažu nebeski red, nebeski način upravljanja i nebeski božanski sklad. Tako će se On proslaviti u svom narodu. Preko njih će Sunce pravde zasjati nepomućenim sjajem ovom svijetu. Krist je svojoj crkvi dao izobilne darove, da bi mogao primiti veliki dobitak slave od svog izbavljenog i otkupljenog vlasništva. On je svojem narodu podario mogućnosti i blagoslove

da bi mogao predstaviti Onoga koji sve ima u punini. Crkva obdarena Kristovom pravdom Njegova je riznica u kojoj se u punini i konačnom prikazu trebaju pojaviti plodovi Njegovog milosrđa, Njegove milosti i Njegove ljubavi. U čistoći i savršenstvu svojeg naroda Krist vidi nagradu za svoje poniženje i dodatak svojoj slavi — Krist, veliko Središte, iz kojeg zrači sva slava. (Želja vjekova-Isusov život, str. 565) Kristova vjera znači mnogo više od oprosta grijeha; ona označava uklanjanje naših grijeha i ispunjavanje praznine vrlinama Svetoga Duha. Ona znači božansko prosvjetljenje i radost u Gospodinu. Ona znači srce oslobođeno sebičnosti, blagoslovljeno stalnom Kristovom nazočnošću. Kad Krist vlada dušom, ona je neporočna i slobodna od grijeha. U životu takvog čovjeka svoje ispunjenje nalaze slava, obilje i savršenstvo evanđeoskog plana. Prihvatanje Spasitelja donosi savršeni mir, savršenu ljubav i savršenu sig-

urnost. Ljepota i miris Kristovog karaktera koji se otkrivaju u kršćaninovom životu pokazuju da je Bog doista poslao svojega Sina na svijet da spasi svijet. Objavljivanjem božanske slave preko ljudske naravi Nebo će se toliko približiti ljudima da će se ljepota, kojom je ukrašeno unutarnje Svetište, vidjeti u životu svakog čovjeka koji u svoje srce primi Spasitelja. Pod utjecajem Kristove slave objavljene preko ljudi, mnoge duše će biti zadobivene za Gospodina i upućivat će velikom Darovatelju hvalu i zahvalnost. (Isusove usporedbe, str. 288,289)

Dječji kutak prilagodila:
Dijana Spasovski

BIJELA SMRT - 2. dio

Sol

prilagodio: Aleksandar Spasovski

Prije oko 5000 godina Kinezi su otkrili da sol može služiti za čuvanje hrane. Od tada je sol postala značajan gospodarski čimbenik. Njeno korištenje doseglo je vrhunac krajem 19. stoljeća. Pronalaskom čuvanja hrane u hladionicima i zamrzivačima unos soli se počeo smanjivati. Međutim posljednjih desetljeća korištenjem slane rafinirane hrane potrošnja soli se penje u većini zemalja svijeta na razinu sličnu onoj krajem 19. stoljeća. Istraživanja pokazuju da prosječan dnevni unos soli iznosi 12-16 grama, a za normalno funkcioniranje organizma odrasle osobe potrebno je 4-6 grama soli dnevno.

Tijekom dugog razdoblja ljudske povijesti sol se smatrala dragocjenom, posebice na prostorima udaljenima od mora. Korištenu kao platežno sredstvo

zvali su je „bijelo zlato“. Naime, određena količina soli nužna je za rast i održavanje zdravlja. Međutim, naša biološka potreba za soli dijelom je uvjetovana našom sklonošću prema slanom okusu. Djeca su rođena sa sposobnošću osjeta slatkog, kiselog i gorkog dok se sposobnost osjeta slanog razvije tijekom prvih nekoliko mjeseci života. Dojenčad ne reagira na okus slanog vjerojatno iz razloga što još nema razvijenu sposobnost tog osjeta. Nakon navršenih 5 mjeseci dojenčad pokazuje veću naklonost prema slanoj vodi u usporedbi s običnom vodom.

Suprotno današnjim stavovima, tijekom povijesti prehrana bogata solju pridonosila je zdravlju na različite načine. Primjerice, dostupnost soli olakšavala je preživljavanje kod epidemija proljeva tijekom kojeg se iz tijela gube velike količine soli i vode. Nadalje, sol kao konzervans tijekom povijesti je osiguravala zalihe hrane,

primjerice mesa konzerviranog soljenjem, te je tako smanjivan rizik od gladovanja i pothranjenosti.

Dvije najčešće vrste soli su morska i kamena sol. Morska sol se dobiva iz morske vode, a kamena sol iz podzemnih naslaga soli.

Kuhinjska sol se u pravilu jodira i nema hranjivu vrijednost kao soli dobivene tradicionalnim načinom proizvodnje. Kuhinjska sol je prazna bez minerala i spojeva koji se oduzimaju tijekom industrijske proizvodnje. U posljednje vrijeme sve se češće možemo susresti s različitim vrstama delikatesnih soli koje se ne jodiraju. To su primjerice cvijet soli, siva i crvena sol te dimljena i himalajska sol. Hrvatska kao zemlja s dugom tradicijom starinskih solana na moru počela je proizvoditi iznimno cijenjeni cvijet soli.

Cvijet soli je zapravo tanki sloj koji se stvara na površini zgušćene morske vode tijekom kontinuiranog isparavanja pri tradicionalnom načinu proizvodnje soli, a sadrži male količine joda. Izvorno se proizvodi u francuskoj pokrajini Guérande, ali može se proizvoditi i u bilo kojoj solani koja ima takav tip obrade, zgušćivanja slane vode. Postupak proizvodnje cvijeta soli je u cijelosti prirodan, što znači da se mora brati ručno i ne može se sušiti u proizvodnim pogonima, nego na suncu.

Siva sol je vlažna, nerafinirana sol sivkaste boje s purpurnim odsjajem koji potječe od gline koja se nalazi u sedimentu. Posebna vrsta sive soli je Keltska sol blago sivkaste boje koja se proizvodi tradicionalnim zgušćivanjem i sušenjem slane vode iz Atlantskog oceana u francuskoj pokrajini Bretagne.

Dimljena morska sol je sol koja nije aromatizirana tekućom aromom dima, već se prirodnim putem izlaže dimu, produktu paljenja drva.

Himalajska sol je sol grubljih, većih kristala, ružičaste do crvenkaste boje uz bjelkaste kristale soli, koja se vadi na području Pakistana iz rudnika udaljenih oko 300 km od Himalaja.

Izbjegavanje soli do granice da ga se uopće ne unosi u organizam jednako je loše kao i pretjeran unos. Kuhinjska sol sastoji se od dva iona: natrija i klorida, koji su važni za odvijanje brojnih bioloških funkcija. Natrij je povezan s pravilnim radom živčanog sustava, kontrakcijama mišića, dok klor regulira probavu, utječe na apsorpciju kalija, te pomaže pri izmjeni kisika i ugljičnog dioksida u procesu disanja. Zabrinutost oko prekomjernog uzimanja soli i visokog krvnog tlaka uglavnom se veže uz natrij. Stoga je prehrana s

niskim udjelom soli zapravo prehrana s niskim udjelom natrija.

Morska sol je neobično bogata različitim sastojcima. Među osamdesetak različitih minerala, elemenata u tragovima, karbonata i sulfata, prisutni su i kalcij, kalij, brom, natrij, mangan, magnezij, jod, željezo, fluor i silicijeva kiselina, dok se kuhinjska sol sastoji od samo – dva. Klor, jedan od njih, je u stvari koncentrirani otrov. U obliku u kojem se nalazi u soli klor ima tako štetno djelovanje, da sa čašom jakog rastvora kuhinjske soli čovjek može sebi oduzeti život. Tko još nije čuo da se bolesnicima prepisuje prehrana bez soli? Ako je kuhinjska sol štetna za bolesnike, onda to važi i za zdrave ljude, jer ono što mora biti zabranjeno je – izazvalo bolest ili joj je doprinijelo.

Znamo da kuhinjska sol izaziva žeđ. Tekućina je nužna da oslabi i eliminira otrov, budući da kuhinjska sol spada u grupu stranih

tijela. Mi nismo stvoreni tako da možemo probaviti ili apsorbirati kuhinjsku sol. Tkivo otječe, a da i ne govorimo o zidovima krvnih žila, koji se sužavaju i nastaje visok krvni tlak. Soli koja je čovjeku potrebna (kuhinjska sol to uopće nije) ima dovoljno u sirovoj hrani.

Velik broj znanstvenih studija u protekla dva desetljeća proveden je kako bi se utvrdio utjecaj konzumacije soli na učestalost hipertenzije. Analiza brojnih studija pokazala je da blaga restrikcija prehranbenog natrija uzrokuje značajno sniženje krvnog tlaka u osoba s hipertenzijom. Ovo zapažanje važno je i s populacijskog stajališta. Budući da se glavina soli koju dnevno unosimo hranom nalazi u procesiranim industrijskim proizvodima, nužno je adekvatno deklariranje sadržaja natrij-klorida.

Količina soli koju unosimo

ovisi o individualnim prehranbenim navikama. Najčešće do 20% ukupnog dnevnog unosa soli potječe od namirnica koje prirodno sadrže sol. Naknadnim dosoljavanjem hrane kuhinjskom solju unesemo oko 15% ukupno unesene soli. Ostatak od 75% ukupno unesene soli potječe od procesiranih namirnica koje najčešće niti ne percipiramo kao slane jer sol prisutna u tim namirnicama oku nije vidljiva.

Danas još uvijek nismo u potpunosti svjesni da veći dio soli u organizam unosimo putem gotove i polugotove hrane i konzumacijom obroka u restoranima. Sol u maloj količini pojačava okus slatke hrane te se stoga često nalazi i u slasticama, gdje ju ne bismo očekivali. Skrivena sol nalazimo u namirnicama koje svakodnevno upotrebljavamo. Samo neki od primjera polugotove i gotove hrane koja predstavlja značajan izvor skrivene soli su paštete, tvrđi

sirevi i sirni namazi, grickalice poput čipsa, štapića, kikirikija, pistacia, gotovih umaka, senfa, majoneza, juha iz vrećice, polugotovih jela i mnoga druga. Zanimljivo je da i cornflakes može biti izvorom velike količine skrivene soli, a čak i okusom može zavari, jer je lagano sladak. Kruh koji se svakodnevno nalazi na našim tanjurima također uvelike doprinosi količini soli unesenoj u organizam.

Preporuke za dnevni unos soli razlikuju se ovisno o dobnim skupinama i zdravstvenom statusu pojedinaca:

- 1 gram za novorođenčad do 1 godine
 - 2 grama za djecu od 1 – 3 godine
 - 3 grama za djecu od 4 – 6 godina
 - 5 grama za djecu od 7 – 10 godina
 - 6 grama za ostale dobne skupine
- Na deklaracijama nije uvi-

jek prisutan podatak o količini soli ili natrija te informiranje o sadržaju soli ponekad može biti zbunjujuće. Kako bismo mogli odrediti je li ta količina soli mala ili velika u odnosu na količinu hrane u koju je dodana možemo se poslužiti sljedećim vodičem:

Visoka – količina soli koja je veća od 1.5 g na 100 g proizvoda (što iznosi oko 0.6 g natrija)

Niska – količina soli koja je manja od 0.3 g soli na 100 g proizvoda (što iznosi oko 0.1 g natrija)

Ako se količina soli na 100 g namirnice nalazi između te dvije vrijednosti tada možemo smatrati da unosimo umjerenu količinu soli.

Kako se priviknuti na manje slano?

Jasno je svima da će smanjenje unosa kuhinjske soli iz nekoliko razloga biti teško provoditi. Prvo, još je svima u glavama uvriježeno mišljenje da je sol potrebna, ko-

risna i zdrava. To su ostaci ranijih razmišljanja ljudi iz prošlosti, kad se do soli teško dolazilo. No, pretpostavlja se da će uz to velik otpor pružati industrija hrane, zbog straha od gubitka profita (naime dodatkom soli u mesne proizvode oni dobivaju na težini), ali i industrija napitaka (koja je povezana s industrijom hrane).

Konzumiranje jako slane hrane čini receptore slanosti u ustima manje osjetljivima pa se normalno slana ili neslana hrana može činiti neukusnom i bljutavom. Smanjujemo li slanost hrane već za dva, tri tjedna, receptori će postati osjetljiviji pa će vam hrana s malom količinom soli biti posve ukusna. **Dnevno unosimo tri do pet puta više soli nego što nam je potrebno.**

- Ne dosoljavajte hranu prilikom kuhanja i jela.

- Naučite čitati deklaracije i kupujte hranu s manje soli.

- Okus jela mnogo je bogatiji i zdraviji dodaju li mu se razni začini, od luka, papra, začinskih trava i soka od limuna.

- Izbjegavajte u prehrani kečap, sojin umak, senf, majonezu - svi imaju velik postotak kuhinjske soli.

- Jedite što više svježeg ili sušenog voća i povrća, mladog kravljeg sira, domaće juhe, mozzarella sira, jogurta, žitarica bez dodatka soli.

- Djeci je dovoljno posve malo soli i nemojte ih hraniti različitim grickalicama, slanim prženim krumpirićima i gotovim proizvodima.

“Kuhinjska je sol jedan od glavnih uzroka povišenog krvnog tlaka, a u Hrvatskoj svaka treća osoba obolijeva od te bolesti.

Glasnik reformacije broj 2, 2011.

Stoga i ne čudi što od srčano-žilnih bolesti i moždanog udara u Hrvatskoj umire 52% ljudi.

Manje soli u hrani pomaže boljem radu bubrega i manjoj pojavi bubrežnih kamenaca, te smanjenom riziku nastanka osteoporoze. Nadalje, indirektno unos soli doprinosi debljini većom konzumacijom tekućine. Povezuje ga se i s bubrežnim kamencima kao i osteoporozom, a vjerojatno je i značajan čimbenik rizika za rak želuca. U razvijenim zemljama, gdje se svakodnevno upotrebljava gotova i polugotova hrana, dnevni unos soli često je viši od 10 grama, a doseže i vrijednost od 20 grama, što je alarmantno. Oko 4-6 grama soli je količina koje bubrezi zdrave odrasle osobe mogu obraditi.

Prema studiji globalnog opterećenja bolestima 80% smrtnosti u svijetu, a u Europi čak 86% smrtnosti, uzrokovano je kroničnim nezaraznim bolestima. Jedan od vodećih čimbenika rizika je hipertenzija. U nastanku hipertenzije značajnu ulogu ima suvremen način života uključujući prekomjeren unos soli. Program smanjenja unosa soli s ciljem smanjenja razine krvnog tlaka započeo je kasnih 70-ih u Finskoj, a zatim se proširio na

cijelu državu. Kroz tridesetak godina unos soli u populaciji Finske smanjen je za jednu trećinu, uz paralelno smanjenje i sistoličkog i dijastoličkog tlaka na populacijskoj razini za 10 mmHg kao i smanjenje smrtnosti od moždanog udara i koronarne bolesti. Na osnovi uspješnosti nacionalnih programa smanjenja unosa soli 2005. godine izrasla je svjetska inicijativa WASH (World Action on Salt and Health). Na 6. Hrvatskom kongresu o arteriosklerozi u svibnju 2007. godine predstavljena je Hrvatska inicijativa za smanjenje prekomjernog unosa kuhinjske soli CRASH (Croatian Action on Salt and Health) čiji slogan je „Manje soli – više zdravlja“ kao i Nacionalni program smanjenja prekomjernog unosa kuhinjske soli.

DVD s predavanjima možete naručiti na adresi: info@rpsd.hr ili Ribnička 12, 10110 Zagreb

ZDRAVSTVENA PREDAVANJA

MISLI *mladih*

Obratimo pažnju na sljedeće riječi Duha Proroštva: „Ti tek počinješ živjeti; došao si u godine života kad trebaš preuzeti odgovornosti na sebe. Ovo je opasno razdoblje tvog života. Sada, u svojoj mladosti, ti siješ na njivi života. Ono što posiješ to će i niknuti; kakvo je bilo sjeme, takva će biti i žetva... Pred tobom su oba svijeta. Koji ćeš izabrati?“ 4. Svjedočanstvo, str. 117 (orig.). Zastanimo ovdje na trenutak i dobro razmislimo. Birajmo sada, ali birajmo dobro! Dvije se sile u nama bore za prevlast. Mi donosimo odluku. Sami određujemo svoju sudbinu: sada i za vječnost, za život ili za smrt! Obojici gospodara ne možemo služiti. Anđeo nas pita: „Krista ili svijet?“ Izaberimo Krista. Neka On bude radost i život naše duše. Posvetimo Njemu sve sposobnosti i sile našeg duha, duše i tijela. Nebeski se karakter mora steći na zemlji, inače se uopće neće steći. Sada se naši karakteri izgrađuju za vječnost. Zato počnimo odmah ugrađivati dobar materijal u zgradu našeg karaktera. Misli i osjećaji čine moralan karakter. Božja riječ kaže da je čovjek onakav kakve su mu misli, osjećaji i želje koje njeguje u svom umu i svom srcu. Razum i duh se izgrađuju od onoga čime se hranimo, a izbor hrane je ostavljen nama. Na naše misli utječu „lica koja gledamo, glasovi koje slušamo, mjesta koja

posjećujemo, prijatelji s kojima se družimo i knjige koje čitamo.“ 5. Svjedočanstvo, str. 543 (orig.). Sve ovo ostavlja neizbrisiv trag u nama i oblikuje našu osobnost.

Apostol Pavao nam poručuje: „Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala - to neka vam je na srcu!“ (Filipljanima 4:8) „Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijeteste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu!“ (Kološanima 3:2, 3)

Zato, dragi mladi, upravite svoj pogled u nebo. Razmišljajte o tajnama blaženstva. Neka riječi vašeg srca budu: „Ja sam Tvoj, Bože; živim za Tebe, radim za Tebe i trpim za Tebe“. „Ako smo na Gospodnjoj strani, s Njim su i naše misli, a naši najdraži trenuci posvećeni su Njemu. Nismo u prijateljstvu sa svijetom, Bogu smo posvetili sve što imamo i što jesmo. Čeznemo za nošenjem Njegove slike, disanjem Njegovim Duhom, vršenjem Njegove volje, ugađajući Mu u svemu.“ 2. Svjedočanstvo, str. 262 (orig.) „Moraš vladati svojim mislima. To neće biti lak zadatak. To ne možeš postići bez velikih i strogih napora. Ali, Bog to traži od tebe. To je dužnost koja počiva na svakom razumnom biću.“ 2. Svjedočanstvo, str. 561 (orig.)

„Neka u vama bude isto mišljenje

kao i u Kristu Isusu“ (Filipljanima 2:5). „Međutim, ako skrenemo pogled sa svih manjih otkrivenja, vidjet ćemo Boga u Isusu.“ Želja vjekova, str. 21 (orig.). On je bio Bog u tijelu. Prorok našeg vremena govori nam: „Dobro bi bilo kad bismo svakog dana jedan sat proveli u razmišljanju o Kristovom životu. Trebali bismo u mislima oživljavati svaki trenutak i svaki događaj, posebno iz zadnjih dana Njegovog života. Ako tako razmišljamo o Njegovoj velikoj žrtvi podnijetoj zbog nas, naše će pouzdanje u Njega biti nepokolebljivije, naša ljubav jača, a Njegov će nas Duh sve više prožimati. Ako želimo na kraju biti spašeni, moramo u podnožju križa naučiti pouku strpljenja i poniznosti.“ Želja vjekova, str. 83 (orig.). U međusobnom druženju možemo biti blagoslov jedni drugima. Ako pripadamo Kristu, naše najljepše misli odnosit će se na Njega. Dok jedni drugima budemo govorili o Njemu i Njegovoj ljubavi, božanski će utjecaj omekšati naša srca. Shvaćajući ljepotu Njegovog karaktera, preobrazit ćemo se „u to isto obličje, iz slave u slavu.“ (2. Korinćanima 3:18)

„I mir će Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.“ (Filipljanjima 4:7)

Daniel Žic